

De Portugese kabeljauwkampagne

Lijn- en sleepnetvisseren boekten ongeveer dezelfde produktie

Twee en veertig lijnvisserstvaarten en dertig sleepnetvisserstvaarten met een totale bruto-tonnage van 73.038 ton hebben deelgenomen aan de kabeljauwkampagne 1962-63. De hieronderstaande tabellen geven een duidelijk overzicht van de evolutie welke de voornoemde

de vloot kende tussen 1938 en 1961 en de expansie welke de Portugese visserijindustrie realiseerde met het oog op het bekomen van een grotere onafhankelijkheid van de andere mogendheden voor een produkt dat essentieel is voor de voeding van de inwoners.

werden. Deze vervanging van lijnvisserstvaarten door sleepnetvisserstvaarten zal in de eerste plaats toelaten de produktie van gezouten kabeljauw op te voeren.

DE PRODUKTIE

De hieronderstaande tabel toont de evolutie van de produktie aan van de lijn- en sleepnetvisserstvaarten tussen 1938 en 1961.

	Aantal eenh.	Bruto-tonnem.	Aantal eenh.	Bruto-tonnem.	Aantal eenh.	Bruto-tonnem.	(1938 : 100)	Kampagnes	Lijnvisserstvaarten	Sleepnetstvaarten	Totaal
1938-39	50	19.996	1	1.199	51	18.195	100	1938-39	13.770	765	14.535
1953-54	43	28.676	22	27.996	63	56.672	311	1958-59	29.911	29.914	59.825
1958-59	55	44.243	22	27.996	77	72.239	397	1960-61	31.152	30.605	61.755
1959-60	52	44.849	22	27.996	74	72.845	400	1961-62	30.760	34.963	65.723
1960-61	51	43.818	22	27.996	73	71.814	395				
1961-62	47	39.904	25	32.025	72	71.929	395				
1962-63	42	34.579	30	38.459	72	73.038	401				

Uit de hieronderstaande tabel blijkt tevens op een overzichtelijke wijze dat de visserseenheden waaruit deze vloot is samengesteld,

vaartuigen zijn van een zeer recente konstruktie, die voortdurend uitgerust worden met moderne navigatietoestellen :

	Aantal eenh.	Lijnvisserstvaart. Hout	Lijnvisserstvaart. Staal	Sleepnetstvaart.
Minder dan 5 jaar	13	5	4	4
Van 5 tot 10 jaar	16	5	6	5
Van 10 tot 15 jaar	19	2	3	14
Van 15 tot 20 jaar	9	6	—	3
Meer dan 20 jaar	15	6	5	4
Totaal	72	24	18	30

De bovenstaande tabel toont duidelijk aan dat de lijnvisserstvaarten 'n voortdurende vermindering kent, terwijl integendeel de sleepnetvisserstvaarten jaarlijks toeneemt.

HOE KON DE LIJNVISSERSVLOOT AKTIEF GEHOUDEN WORDEN ?

Niettegenstaande het feit dat de lijnvisserstvaarten sedert ettelijke tijd als afgedaan mag aangezien worden, slaagde men er toch nog in deze leefbaar te houden en de activiteiten verder te zetten. Dat dit mogelijk is gebleken dient in de eerste plaats toegeschreven te worden aan het overdreven grote aantal bestaande vissers, de verhoging van de individuele vangsten bij middel van aan boord gekoelde en de enigszins gespecialiseerde Portugese vissers, die tijdens de eigenlijke campagne die zes maanden duurt hogere lonen weten op te brengen dan hun kollegas. Tevens hebben deze nog het voordeel dat zij tijdens de overige zes maanden nog andere visserijen kunnen bedrijven, terwijl tevens de kostprijs van houten vaartuigen merkbaar lager ligt dan stalen trailers.

Tevens dient opgemerkt dat de houten visserstvaarten de mogelijkheid bieden grotere kabeljauwen te vangen, hetgeen een grote rol speelt bij de valorisatie van de produktie en een evenwicht brengt op de markt die vaak overstelpt wordt van kleine kabeljauwsoorten, die aangevoerd worden door de sleepnetvisserstvaarten.

De evolutie die zich heeft voorgedaan dient in de eerste plaats toegeschreven te worden aan de politiek van economische expansie welke doorgevoerd werd, waardoor nieuwe arbeidsgelegenheid geschapen werden. Het is evenwel absoluut logisch dat de lijnvisserstvaarten niet langer zal kunnen in stand gehouden worden, indien men niet terug de thuishaven kan aandoen met volle ruimen, indien de vissers niet langer bestand zullen zijn tegen de harde arbeid en de strenge weersomstandigheden.

Het vervullen van al deze voorwaarden is evenwel een onmogelijkheid gebleken, met het gevolg dat de lijnvisserstvaarten voortdurend verminderde en vervangen diende te worden door sleepnetvisserseenheden of als dusdanig omgebouwd

REDERS, LEEST UW VAKBLAD

Baldadig optreden van Franse gelegenheidszeelieden

Het is een gekend feit dat de Nieuwpoortse vissershaven en de onmiddellijke omgeving, zoals ondermeer de schorregebieden, werden aangenomen als een natuurreservaat.

Het is inderdaad zo dat tijdens de wintermaanden de meest verschillende zeevogels in dit oord hun winterverblijf doorbrengen, wat in de eerste plaats een trekpleister is voor vele toeristen uit het binnenland en Noord-Frankrijk. Wekelijks en dan heel in het bijzonder op zondag komen honderden mensen aldaar een wandeling maken, in een omzeggens ongerepte natuur, teneinde enkele rustige uurtjes te verkrijgen, midden een kleurige en bonte fauna.

Er zijn evenwel personen die — op z'n Oostends gezegd hun hielen vegen aan dergelijk vertoon — en zonder omzien de grootste wanorde veroorzaken. Zo waren wij vorige week van een dergelijk laakbaar feit getuige, toen een franse gelegenheidszeeman aan bood van zijn motorbootje « Jip » tegen een zeer grote snelheid over het water kliefde en zijn enige

betrachting erin bestond de aldaar huizende zeevogels te verdrijven of op te jagen. Het gevolg hiervan was dat een groot aantal vogels ernstig gekwetst of met gebroken vleugels achterbleven. Verscheidene mensen moesten dit toneel met afgrijzen aanschouwen en waren waarlijk niet te spreken over dergelijk schandelijk optreden.

Dat dergelijke lui uit de zogenaamde « High Life » zich met dusdanige praktijken inlaten wijst enkel op hun verdorvenheid en 'n volledig gebrek aan de meest elementaire begrippen van opvoeding. Laten zij dergelijke handelwijzen tentoonspreiden, maar dan enkel op een manier waarvan zijzelf de nadelige gevolgen ondervinden.

Terloops gezegd komt het ons voor dat de bevoegde diensten ook wel eens van zich zouden mogen laten horen, teneinde de « fils à papa » op het verkeerde van hun optreden te wijzen. Uit eigen beweging zullen zij dit toch niet stopzetten omdat zij de nodige menselijkheid ontberen. — B